

Lebedele și-au înnoit penajul

Să supui unui tratament cu Gerovital un balet de peste o sută de ani nu e chiar ușor. Substanța – libretul și coregrafia – a rămas nealterată și seamănă în continuare foarte bine cu suratele mai vechi, purtând aceeași semnătură, de la Operele din București și Cluj. S-a făcut însă o înregistrare nouă pe bandă magnetică a partiturii ceikovskiene, curată și de calitate, întrucât teatrul nu posedă orchestră care să o poată cânta *live*, înregistrare care urmează, după tradiția rusească, tempii de concert, supunându-i uneori pe dansatori la eforturi de viteză. Luminile au fost refăcute conform noii dotări tehnice a Casei de Cultură a Sindicatelor din Constanța, iar scenografia a fost gândită pentru regimul de turneu, care necesită bagaje minime și efecte maxime. Unda Popp, aflată la prima "îmbrăcare" a unui balet clasic, a imaginat decoruri sumare, aproape absente, considerând că povestea e destul de schematică și de cunoscută pentru a nu mai trebui să fie subliniată prin artificii picturale. Costumele ei poartă amprenta vizibilă a designerului vestimentar, ceea ce are ca efect o parțială atemporalizare și despațializare a personajelor: un prim act rafinat, în alb și auriu, cu paruri *fantaisie*, un act III în culori puternice și croieli ample, epurate de specificul dansurilor de caracter, și un Bufon abstract, ca o acadea. Tutu-urile din actele "albe" (II și IV) și cel al Lebedei negre aparțin însă Evei Schubert de la

În urmă cu un an, când Teatrul de Balet "Oleg Danovski" a căpătat prin concurs un director nou, susținătorii conducerii vechi au pronosticat iminenta distrugere a repertoriului clasic. Conștientă de pericol, dr. Ana-Maria Munteanu, actualul manager, nu intenționează să desfășoare doar o amplă activitate de conservare, ci a inițiat și o campanie de întinerire. Pe rând, baleturile-exponat vor fi scoase din vitrină, vor fi scuturate de praf și vor primi un lustru nou. Primul care a beneficiat de acest tratament de restaurare a fost **Lacul lebedelor**.

Opera din Viena, care le-a "re tehnologizat", dându-le totodată un plus de spectaculozitate vizuală.

Dar poate că marea noutate a actualei montări este una de culise: ea a fost pregătită de prim-balerina Simona Noja de la Opera din Viena, devenită pentru o jumătate de an director artistic asociat al companiei. Această *danseuse-étoile* de o exemplară modestie a acceptat să se implice în pregătirea premiei și, descoperind treptat potențialul consistent al trupei, a lucrat cu nu mai puțin de șase (!) distribuții pentru rolurile prim-solistice și cu câte două-trei pentru celelalte.

La premieră au evoluat așadar, spre surprinderea lor înșile, Aliss Tarcea și Traian Vlaș, aflați la început de parteneriat solistic. Debuturi în rol destul de reținute, căci ambii contravin, prin datele fizice, imaginii convenționale despre acesta, iar montarea nu-și propune experimente. O

Odette mignonă, cu o linie expresivă, susținută de curățenie și siguranță tehnică, și un Sigfried aparent juvenil, cu o săritură aeriană. Costel Georgescu în Bufon, el însuși 'un dansator hâtru, promite să-și îmbogățească în timp rolul cu ghidușiile-i firești. Ansamblul de fete, în formulă de austeritate (optsprezece sau douăzeci în loc de douăzeci și patru + demi-soliste), cuprinde inevitabil un procentaj substanțial de lebede care nu au trecut prin experiența montărilor-teroare, de precizie milimetrică, ale Maestrului. Dar totul nu este decât un început, sau mai curând o moștenire preluată și menținută onest și cu cele mai bune intenții, asupra căreia rodajul va avea un efect esențial. Sau, cum ne asigură Simona Noja, la un pahar de șampanie, declarându-și satisfacția și optimismul, pe care le împărtășim: "You ain't seen nothing yet!"

Vivia Săndulescu

